

РЕШЕНИЕ

№ 393

гр. Русе, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Йордан Дамаскинов

Членове: Галина Магардичиян
Васил Петков

при участието на секретаря Иванка Венкова
като разгледа докладваното от Галина Магардичиян Въззивно гражданско дело № 20234500500549 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 и сл.ГПК.

М. П. чрез пълномощника си адв.М. М. обжалва Решение № 805 от 29.05.2023г, постановено по гр.д.№ 5850/22 по описа на РРС като неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния закон, необосновано и при неправилна преценка на събраните по делото доказателства. Иска от въззивния съд да отмени първоинстанционното решение и да постанови друго, с което да уважи предявеният от нея иск за заплащане на обезщетение по чл.226 КТ за задържане на трудовата ѝ книжка. Претендира разноските за двете съдебни инстанции.

Въззиваемият Районен кооперативен съюз в съдебно заседание счита, че жалбата е неоснователна. Претендира разноските по делото във въззивната инстанция.

Окръжният съд, като взе предвид оплакванията в жалбата, доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Между страните е съществувало трудово правоотношение, възникнало по силата на трудов договор № 2 от 16.01.2015г. Със Заповед № 2 от 30.10.2020г, считано от 02.11.2020 трудовото правоотношение е прекратено на основание чл.325, ал.1, т.1 КТ. С писмо от 30.11.2020г работодателят е

поканил П. да се яви в офиса на дружеството да получи трудовата си книжка като писмото е върнато като непотърсено. Същото е в резултат на писмо изпратено от П. до работодателя и връчено на служител на последния на 27.11.2020г. Не е спорно, че делото, че П. е получила трудовата си книжка на 06.04.2022г.

При прекратяване на трудовото правоотношение работодателят е длъжен да впише в трудовата книжка данните, свързани с прекратяването, и да я предаде незабавно на работника или служителя. Това задължение по чл.350, ал.1 КТ на работодателя възниква в момент на прекратяване на трудовото правоотношение, в случая това е 02.11.2020г. Когато трудовата книжка се намира в работодателя, както е в настоящия случай, неговото задължение става изискуемо и той изпада в забава от деня на прекратяване на трудовата книжка. Незаконно задържане на трудовата книжка по смисъла на чл.226, ал.2 КТ е налице, когато работникът или служителят е предоставил на работодателя трудовата си книжка за вписване на необходимите данни и работодателят не я е върнал незабавно. За работодателя възниква задължение да заплати обезщетение по чл.226, ал.2 и ал.3, изр.2 от КТ от деня на прекратяване на трудовото правоотношение, когато трудовата книжка се намира при него. Обезщетението се дължи до предаването на трудовата книжка, респективно до изпълнение на процедурата по чл.6, ал.3 Наредба за трудовата книжка и трудовия стаж. / ТР 1 от 02.12.2019г на ВКС по тълк.д.№ 1/19 ОСГК/

Съгласно чл.226, ал.3, пр.2-ро КТ, обезщетението за незаконно задържане на трудовата книжка на работника след прекратяване на трудовото му правоотношение е в размер на brutното му трудово възнаграждение от деня на прекратяване на трудовия договор до предаване на трудовата книжка, т.е размерът на обезщетението е нормативно определен. Съгласно трайната практика на ВКС законът презюмира и настъпилите от незаконното задържане вреди и когато работодателят оспорва наличието на такива вреди, т.е оспорва обстоятелството, че в периода на задържането на трудовата книжка работникът не е реализирал социално осигурителен доход, в негова тежест е да установи, че работникът е реализирал доход и в какъв размер.

С оглед изложеното въззивният съд намира, че в периода от прекратяване на трудовото правоотношение- 02.11.2020г до поканата от страна на работодателя да П. да се яви да получи трудовата си книжка - 30.11.2020г. същият дължи на ищцата обезщетение за незаконно задържане на трудовата ѝ книжка по чл.226, ал. 2 КТ в размер на brutното ѝ трудово възнаграждение за този период от време, а именно в размер на 1133лв. Въззивният съд намира, че с отправяне на покана от страна на работодателя до работника, същият се е освободил от забавата по отношение изпълнение на това задължение. В случая е без значение, че тази покана е върната като непотърсена, тъй като работодателят е изпратил същата на адреса на ищцата по трудов договор, а и същия съвпада с адреса, посочен от нея при подаване на покана до работодателя на 27.11.2020г.

С оглед изложеното съдът намира, че решението на първоинстанционния съд в частта, в която е отхвърлил предявеният от П. иск за заплащане на обезщетение по чл.226, ал. 2 КТ за периода от 02.11.2020г до 30.11.2020г вкл за сумата от 1133лв е неправилно и следва да се отмени като вместо него се постанови друго, с които искът се уважи за посочения период и размер. Решението в частта, в която искът е отхвърлен за сумата от 1133лв за периода от 01.12.2020 до 31.12.2020 е правилно и следва да се потвърди.

С оглед изхода на правния спор в първата инстанция П. дължи на Районен кооперативен съюз от направени разноски в размер на 840лв, разноски само в размер на 420лв. П. е претендирала разноски в първата инстанция в исковата си молба, но липсват доказателства за направени разноски, поради което такива не следва да ѝ се присъждат. С оглед изложеното решението на първоинстанционния съд следва да се потвърди в частта за разноските само за сумата от 420лв.

С оглед частичната основателност на жалбата на жалбоподателката се дължат разноските, съразмерно с тази част. Същите са в размер на адвокатско възнаграждение на адв.М. А. за предоставена правна помощ на основание чл.38, ал.1, т.3 ЗА, което съдът определя в размер на 400лв.

В тежест на жалбоподателката са направените от въззиваемия разноски, съразмерно с отхвърлената част на жалбата, т.е от разноски в размер на 527лв жалбоподателката дължи разноски в размер на 263.50лв.

Мотивиран така, окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 805 от 29.05.2023г, постановено по гр.д.№ 5850/22 по описа на РРС в частта, в която е отхвърлен предявеният от М. И. П. срещу Районен кооперативен съюз иск за заплащане на обезщетение по чл.226, ал.2 КТ в размер на 1133лв за периода от 02.11.2020г до 30.11.2020г вкл., както и в частта, в която М. П. е осъдена да заплати на Районен кооперативен съюз разноски над сумата от 420лв и вместо него ПОСТАНОВЯВА :

ОСЪЖДА Районен кооперативен съюз, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление-гр.Р., ул.“Х. К.“ № * да плати на М. И. П., ЕГВ ***** от с.Б., обл.Р., ул.“Ц. К.“ №* сумата от 1133лв, представляваща обезщетение по чл.226, ал.2 КТ за периода от 02.11.2020г до 30.11.2020г вкл.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 805 от 29.05.2023г, постановено по гр.д.№ 5850/22 по описа на РРС в частта, в която е отхвърлен предявеният от М. И. П. срещу Районен кооперативен съюз иск за заплащане на обезщетение по чл.226, ал.2 КТ в размер на 1133лв за периода от 01.12.2020г до 31.12.2020г, както и в частта, в която М. П. е осъдена да заплати на Районен кооперативен съюз разноски до размер на 420лв.

ОСЪЖДА М. И. П., ЕГВ ***** от с.Б., обл.Р., ул.“Ц. К.“ № * да плати на Районен кооперативен съюз, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление-гр.Р., ул.“Х. К.“ № * разноски за въззивната инстанция в

размер на 263.50лв

ОСЪЖДА Районен кооперативен съюз, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление-гр.Р., ул.“Х. К.” № * да плати на адв.М. А. сумата от 400лв, представляваща адвокатско възнаграждение за оказвана правна помощ на основание чл.38 ЗА.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____